

Міністерство охорони здоров'я України
Івано-Франківський національний медичний університет
Кафедра інфекційних хвороб та епідеміології

ЗАТВЕРДЖУЮ
Перша проректорка ІФНМУ
проф. Брестенюк Г. М.
_____ 2020 р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Вибрані питання інфекційних хвороб»

Освітньо-наукова програма вищої освіти підготовки фахівців
Рівень вищої освіти Третій (освітньо-науковий) рівень
Кваліфікація освітня Доктор філософії
Галузь знань 22 Охорона здоров'я
Спеціальність 222 Медицина
Спеціалізація Інфекційні хвороби

Затверджено на засіданні
центральної методичної Ради
ННПО

Протокол № 5
від 30.06 2020 р.
Голова ЦМР ННПО

РОЗРОБНИКИ:

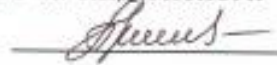
О. Я. Пришляк, д. мед. н., проф., завідувачка кафедри інфекційних хвороб та епідеміології Івано-Франківського національного медичного університету
О. П. Бойчук, к. мед. н., доцент кафедри інфекційних хвороб та епідеміології Івано-Франківського національного медичного університету

Івано-Франківськ – 2020

Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб та епідеміології

Протокол № 19 від 19.06 2020 р.

Завідувачка кафедри інфекційних хвороб та епідеміології
д. мед. н., професор

О. Я. Пришляк

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація навчальної дисципліни
3. Мета та цілі навчальної дисципліни
4. Компетентності та результати навчання
5. Організація навчання
 - 5.1. Структура навчальної дисципліни
 - 5.2. Тематичні плани
 - 5.2.1. Тематичний план лекцій
 - 5.2.2. Тематичний план практичних занять
 - 5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи
 - 5.3. Методи навчання
 - 5.4. Система оцінювання
 - 5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності
 - 5.4.2. Підсумковий контроль знань, його форми та оцінювання
6. Політика навчальної дисципліни
7. Перелік навчально-методичної літератури
 - 7.1. Основна
 - 7.2. Додаткова
 - 7.3. Інформаційні ресурси

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Назва дисципліни	Інфекційні хвороби
Викладачі	д.мед.н., проф. Пришляк О.Я. д.мед.н., проф. Грижак І.Г. к.мед.н., доц. Бойчук О.П.
Контактний телефон кафедри	8(034)-56-28-62
Е-mail кафедри	infection@ifnmu.edu.ua
Формат дисципліни	лекції, практичні заняття, самостійна позааудиторна робота
Обсяг дисципліни	6 кредитів ECTS
Посилання на навчально-методичні ресурси відповідної сторінки кафедри на офіційному сайті ІФНМУ (Календарно-тематичні плани, методичні вказівки до практичних занять, методичні вказівки до самостійної роботи, матеріали до іспиту, база тестових завдань тощо)	https://ifnmu.sharepoint.com/KIHtE/Shared%20Documents/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0/%D0%9D%D0%9D%D0%86%D0%9F%D0%9E/%D0%90%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%20(%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D1%96)%20%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20PhD/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%B%D0%B0%D0%BD%20%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9.doc?d=w1bb9f75b5aaf4b62bde4e822f64fd5cd https://ifnmu.sharepoint.com/KIHtE/Shared%20Documents/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0/%D0%9D%D0%9D%D0%86%D0%9F%D0%9E/%D0%90%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%20(%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D1%96)%20%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20PhD/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%B

	<p>https://ifnmu.sharepoint.com/KIHtE/Shared%20Documents/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0/%D0%9D%D0%9D%D0%86%D0%9F%D0%9E/%D0%90%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%20(%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D1%96)%20%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20PhD/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%20%D1%81%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D0%BF%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D0%B0%D1%83%D0%B4%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8.doc?d=w6f8bee4f9a0f453b806d50b13f471e1f</p> <p>https://ifnmu.sharepoint.com/KIHtE/Shared%20Documents/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0/%D0%9D%D0%9D%D0%86%D0%9F%D0%9E/%D0%90%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%20(%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D1%96)%20%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20PhD/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%20%D1%81%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D0%BF%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D0%B0%D1%83%D0%B4%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8.doc?d=w962ba1ad31dc4d0f8c47a578e5fd8484</p> <p>https://ifnmu.sharepoint.com/KIHtE/Shared%20Documents/%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%B0/%D0%9D%D0%9D%D0%86%D0%9F%D0%9E/%D0%90%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%20(%D0%B7%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D1%96)%20%D0%BA%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20PhD/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%20%D1%81%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D0%BF%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D0%B0%D1%83%D0%B4%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%BE%D1%97%20%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8.doc?d=w58afd234427543ecb51163e0b32980db</p>
Матеріально-технічне забезпечення	Лекційна аудиторія вмістимістю 150 осіб, навчальні кімнати, комп'ютерна кімната:

	оснащена 3-ма персональними комп'ютерами та 2-ма ноутбуками, планшетний клас, оснащений 10-ма планшетами Lenovo Tab A7, мультимедійний проектор. Клінічна база КНП «Івано-Франківська обласна клінічна інфекційна лікарня» Івано-Франківської обласної ради
Консультації	Четвер, 16:30-18:00

2. АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Вибрані питання інфекційних хвороб» вивчається аспірантами та здобувачами третього освітньо-наукового рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» у третьому та четвертому семестрі другого року навчання й забезпечує ґрунтовні знання у сфері охорони здоров'я населення, профілактики, діагностики та лікування інфекційних захворювань людини на індивідуальному, родинному та популяційному рівні, які необхідні для здійснення професійної діяльності лікаря.

Курс спрямований на здобуття та поглиблення комплексу знань, вмінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних завдань з цієї дисципліни, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, що вирішує актуальне наукове завдання в інфектології, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення. Також вдосконалення знань з етіології, епідеміології, патогенезу, типових клінічних проявів, методів діагностики, лікування інфекційної патології.

Навчальна дисципліна «Вибрані питання інфекційних хвороб» тісно інтегрується з іншими терапевтичними дисциплінами та базовими теоретичними дисциплінами, такими як «Патофізіологія», «Мікробіологія, вірусологія та імунологія», «Медична хімія» та «Цитологія та гістологія». Крім того дисципліна має тісні зв'язки з методологією та організацією наукових досліджень, професійною та корпоративною етикою, медичною статистикою.

3. МЕТА ТА ЦІЛІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою навчальної дисципліни є набуття аспірантами та здобувачами знань та професійних вмінь з діагностики та лікування найбільш поширених інфекційних хвороб з дотриманням принципів медичної етики та деонтології, набуття професійних вмінь з ведення відповідної медичної документації.

Цілі навчальної дисципліни:

- розширення та активація у аспірантів здобутих раніше знань, умінь та навичок;
- засвоєння основних теоретичних знань з найбільш поширених інфекційних хвороб;

- оволодіння практичними навичками та вміннями діагностики інфекційних захворювань;
- оволодіння практичними навичками та вміннями лікування інфекційних захворювань;
- оволодіння практичними навичками та вміннями специфічної та неспецифічної профілактики інфекційних захворювань;
- оволодіння методичними та теоретичними основами роботи з медичною документацією.

4. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна «Вибрані питання інфекційних хвороб» спрямована на оволодіння аспірантами такими **компетентностями**:

Інтегральна компетентність

ІК. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі дослідницько-інноваційної та професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики з наступною інтеграцією у світовий науковий простір через друковані праці.

Загальні компетентності

1. ЗК1. Здатність до науково-професійного вдосконалення.
2. ЗК2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу наукової інформації з різних джерел.
3. ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї, розробляти та управляти проектами.
4. ЗК4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
5. ЗК5. Здатність проведення аналітичної та експериментальної наукової діяльності; організація, планування та прогнозування результатів наукових досліджень.
6. ЗК6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконаних робіт.
7. ЗК7. Здатність використання академічної української та іноземної мови з метою здійснення наукової комунікації, міжнародного співробітництва,

відстоювання власних наукових поглядів у професійній, науковій та педагогічній діяльності.

8. ЗК8. Уміння спілкуватися у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.
9. ЗК9. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій у науковій діяльності, пошуку та критичному аналізу інформації.
- 10.ЗК12. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
- 11.ЗК 13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, вести здоровий спосіб життя.

Спеціальні компетентності

1. СК1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом медицини та освітньою діяльністю в галузі охорони здоров'я.
2. СК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.
3. СК3. Здатність формулювати дослідницьке питання, його новизну, розробляти проект наукового дослідження.
4. СК4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей та завдань наукового проєкту.
5. СК5. Володіння сучасними методами наукового дослідження в медицині.
6. СК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їхній аналіз та узагальнення.
7. СК8.Здатність презентувати результати наукових досліджень в усній та письмовій формах відповідно до національних та міжнародних стандартів.
8. СК10.Лідерство у розробці та упровадженні інновацій і їхнє використання в професійній медичній діяльності. Лідерство у керуванні колективом.
9. СК11. Дотримання етики та академічної доброчесності.
- 10.СК12. Спроможність брати участь у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в сфері власного наукового дослідження, медицини та охорони здоров'я в цілому.

Програмні результати навчання

1. ПРН1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями при виконанні наукових досліджень в медицині.
2. ПРН2. Здатність демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності при проведенні наукового дослідження в медицині.
3. ПРН3. Виявляти невирішені проблеми медичної науки та практики, формулювати питання та визначати шляхи їхнього рішення.
4. ПРН4. Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.
5. ПРН5. Вміти генерувати нові ідеї чи процеси у передових контекстах професійної та наукової діяльності.
6. ПРН6. Формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.
7. ПРН7. Розробляти дизайн та план наукового дослідження.
8. ПРН8. Організувати та виконувати оригінальне наукове дослідження.
9. ПРН9. Пояснювати принципи, специфічність та адекватність методів дослідження, інформативність обраних показників.
10. ПРН10. Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового дослідження та освітньої діяльності.
11. ПРН11. Застосовувати знання та розуміння для аналізу результатів наукових досліджень, вміти аналізувати, використовувати методи статистичного дослідження.
12. ПРН12. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та різні інституції суспільства.
13. ПРН13. Презентувати на високому рівні результати наукових досліджень у формі усних та постерних доповідей, публікацій.
14. ПРН14. Користуватися основами патентознавства та захисту інтелектуальної власності.
15. ПРН15. Розвивати та використовувати комунікації в науково-професійному середовищі й громадській сфері.
16. ПРН16. Демонструвати безперервний саморозвиток та самовдосконалення інтелектуального та загальнокультурного рівня, самореалізація.

- 17.ПРН18.Мати навички міжособистісних взаємодій у науковому середовищі, організувати роботу колективу, формуючи чіткі правила комунікації всередині та сприятливий мікроклімат для конструктивної взаємодії учасників.
- 18.ПРН19.Дотримуватися етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
- 19.ПРН20.Дотримуватися академічної та професійної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

5. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

5.1. Структура навчальної дисципліни

Форма навчання	Курс	Семестр	Кількість кредитів ECTS	Кількість годин, з них				Підсумковий контроль
				Всього	Аудиторних		Самостійна робота	
					Лекції	Практичні		
Денна	2	3,4	6	180	20	100	60	Іспит

5.2. Тематичні плани

5.2.1. Тематичний план лекцій

№	Тема лекції	К-сть год.
	3 семестр	
	Змістовий модуль 1. Організація інфекційної служби. Загальні питання інфекційних хвороб. Основні клінічні симптоми та синдроми при інфекційних хворобах.	
1	Поняття про інфекцію, інфекційний процес, інфекційну хворобу. Принципи діагностики та лікування інфекційних хвороб. Організація інфекційної служби і основні напрями в боротьбі з інфекційними хворобами. Основні клінічні синдроми: інтоксикаційний, гепатолієнальний, гострих та хронічних дисфункцій кишечника, респіраторний, менінгеальний, судомний, артралгічний, лімфаденопатії. Синдром гарячки невідомого походження.	2
	Всього за змістовий модуль 1	2
	3-4 семестр	
	Змістовий модуль 2. Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні гепатити. Інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі. Трансмісивні інфекції.	
2	Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі. Черевний тиф та паратифи А і В. Сальмонельози. Шигельози. Ботулізм. Ієрсиніози. Вірусні діареї. Поліомієліт.	2
3	Гострі і хронічні вірусні гепатити. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, критерії тяжкості, ускладнення та наслідки вірусних гепатитів. Лабораторна діагностика. Принципи лікування. Профілактика.	2
4	Інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі. Гострі респіраторні вірусні інфекції. Менінгококова інфекція. Дифтерія.	2

	Легіонельоз. Респіраторні хламідіози та мікоплазмози. "Дитячі" крапельні інфекції у дорослих.	
5	Трансмісивні інфекції. Малярія. Рикетсіози. Бореліози. Лейшманіози. Трипаносомози. Геморагічні гарячки. Вірусні енцефаліти. Кліщовий енцефаліт. Комариний енцефаліт. Епідемічний летаргічний енцефаліт (Економо).	2
	Всього за змістовий модуль 2	8
	4 семестр	
	Змістовий модуль 3. Інфекційні хвороби з рановим та інокуляційним механізмом передачі. ВІЛ-інфекція. Інфекції з множинним механізмом передачі. Пріонні інфекції. Загальна характеристика особливо небезпечних інфекційних хвороб. Невідкладні стани та інтенсивна терапія в клініці інфекційних хвороб.	
6	Інфекційні хвороби з рановим та інокуляційним механізмом передачі. Пращець. Сказ. Бешиха. Еризипелоїд. Феліноз.	2
7	ВІЛ-інфекція. Етіологія та епідеміологія. Патогенез та імунопатогенез ВІЛ-Інфекції. Клінічна класифікація ВІЛ-інфекції. СНІД – асоційовані (опортуністичні) інфекції та новоутворення. Основні клінічні синдроми. Організація медичної допомоги ВІЛ-інфікованим. Клінічні протоколи лікування. Профілактика ВІЛ-інфекції. Основи законодавства з питань ВІЛ/СНІД-у в Україні.	2
8	Інфекції з множинним механізмом передачі. Токсоплазмоз. Туляремія. Бруцельоз. Лістеріоз. Сибірка. Лептоспіроз. Герпесвірусні інфекції. Сепсис. Пріонні інфекції.	2
9	Загальна характеристика особливо небезпечних інфекційних хвороб. Чума. Холера. Натуральна віспа. Мавпяча віспа. Особливо небезпечні геморагічні гарячки (жовта, Ебола, Марбург, Ласса). Невідкладні заходи при виявленні хворого з підозрою на особливо небезпечну інфекцію.	2
10	Невідкладні стани та інтенсивна терапія в клініці інфекційних хвороб. Організація відділень (палат) інтенсивної терапії в інфекційних стаціонарах для лікування хворих з невідкладними станами.	2
	Всього за змістовий модуль 3	10
	Всього з дисципліни:	20

5.2.2. Тематичний план практичних занять

№	Тема практичного заняття	К-сть год
	3 семестр	
	Змістовий модуль 1. Організація інфекційної служби. Загальні питання інфекційних хвороб. Основні клінічні симптоми та синдроми при інфекційних хворобах.	
1	Основні етапи розвитку інфектології. Науковий внесок вітчизняних та іноземних вчених у вивчення інфекційних хвороб. Організація інфекційної служби і основні напрями в боротьбі з інфекційними хворобами. Основи законодавства України про охорону здоров'я. Закони України, накази МОЗ та інші нормативні документи, що регулюють роботу інфекційної служби.	4
2	Організація стаціонарної допомоги інфекційним хворим. Структура та режим роботи інфекційного стаціонару. Показання до госпіталізації, правила обстеження і виписки хворих із інфекційного стаціонару. Особливості ведення медичної документації. Організація амбулаторно-поліклінічної допомоги інфекційним хворим. Принципи проведення санітарно-просвітницької роботи та гігієнічного виховання населення.	4
3	Поняття про інфекцію, інфекційний процес, інфекційну хворобу. Закономірності розвитку інфекційного процесу. Імунологія інфекційного процесу. Особливості імунної відповіді при різних інфекціях. Еволюція інфекційних хвороб та структура інфекційних захворювань в теперішній час.	4
4	Уявлення про епідемічний процес, його особливості та ланки. Поточна та заключна дезінфекція. Порядок проведення профілактичних щеплень.	4
5	Принципи діагностики інфекційних хвороб. Семіотика інфекційних хвороб. Основні клінічні синдроми: інтоксикаційний, гепатолісенальний, гострих та хронічних дисфункцій кишечника, респіраторний, менінгеальний, судомний, артралгічний, лімфаденопатії. Типи гарячок. Синдром гарячки невідомого походження. Екзантеми та енантеми.	4
6	Принципи лікування інфекційних хвороб. Ускладнення при лікуванні інфекційних хворих; медикаментозна хвороба. Застосування принципів біоетики та доказової медицини в роботі лікаря-інфекціоніста.	4
	Всього за змістовий модуль 1	24
	3-4 семестр	
	Змістовий модуль 2. Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні гепатити. Інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі. Трансмісивні інфекції.	
7	Харчові токсикоінфекції. Ботулізм. Сальмонельоз. Вірусні діареї. Ротавірусна хвороба. Поліомієліт. Ентеровірусні захворювання.	4

8	Гельмінтози. Нематодози: аскаридоз, трихоцефальоз, ентеробіоз, трихінельоз, стронгілоїдоз, анкілостомідоз. Трематодози: опісторхоз, фасціольоз. Цестодози: теніоз, цистицеркоз, тениаринхоз, дифілоботріоз, гіменолепідоз, ехінококоз. Найважливіші тропічні гельмінтози: філяріози, шистосомози.	4
9	Анатомо-фізіологічні особливості печінки і жовчевивідних шляхів. Характер жовтяниць та їх патогенез (печінкова, надпечінкова, підпечінкова). Вірусні гепатити з фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні гепатити з гемоконтактним механізмом передачі. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, критерії тяжкості, ускладнення вірусних гепатитів. Наслідки вірусних гепатитів. Лабораторна діагностика вірусних гепатитів.	4
10	Диференційна діагностика вірусних гепатитів між собою, з інфекційними та неінфекційними печінковими жовтяницями, з надпечінковими та підпечінковими жовтяницями. Ускладнення вірусних гепатитів. Фульмінантна печінкова енцефалопатія (патогенез, клініка, лікування). Панкреатити, холецистити, дискінезії жовчних шляхів та ін.	4
11	Хронічні вірусні гепатити та цироз печінки; зв'язок вірусних гепатитів з гепатокарциномою. Принципи лікування хворих на гострі та хронічні вірусні гепатити. Профілактика вірусних гепатитів. Організація диспансерного нагляду та лікувально-трудова експертиза хворих на вірусні гепатити.	4
12	Гострі респіраторні вірусні інфекції. Грип. Парагрип. Аденовірусні інфекції. Риновірусні інфекції. Реовірусні інфекції. Респіраторно-синцитіальна інфекція. Коронавірусні інфекції. SARS. MERS-CoV. COVID-19.	4
13	Кір. Краснуха. Епідемічний паротит. Скарлатина. Кашлюк. Паракашлюк. Особливості перебігу "дитячих" крапельних інфекцій у дорослих. Менінгококова інфекція. Дифтерія. Гострі тонзиліти. Пневмококова інфекція та інфекція, спричинена гемофільною паличкою.	4
14	Малярія. Рикетсіози. Епідемічний висипний тиф та хвороба Брілля. Ендемічний (щурячий, блошиний) висипний тиф. Ку-гарячка. Волинська гарячка. Кліщовий пароксизмальний рикетсіоз. Марсельська гарячка. Везикульозний рикетсіоз. Північно-азіатський кліщовий рикетсіоз. Гарячка Цуцугамуші.	4
15	Бореліози. Системний кліщовий бореліоз (хвороба Лайма). Епідемічний поворотний тиф. Ендемічний поворотний тиф. Лейшманіози. Трипаносомози. Вірусні енцефаліти. Кліщовий енцефаліт. Комариний енцефаліт. Епідемічний летаргічний енцефаліт (Економо).	4
16	Геморагічні гарячки. Геморагічна гарячка з нирковим синдромом (ГГНС). Кримська гарячка. Омська гарячка. Гарячка Денге. Флеботомна гарячка. Хвороба Зіка. Гарячка Західного Нілу.	4
	Всього за змістовий модуль 2	40
	4 семестр	

	Змістовий модуль 3. Інфекційні хвороби з рановим та інокуляційним механізмом передачі. ВІЛ-інфекція. Інфекції з множинним механізмом передачі. Пріонні інфекції. Загальна характеристика особливо небезпечних інфекційних хвороб. Невідкладні стани та інтенсивна терапія в клініці інфекційних хвороб.	
17	Правець. Сказ. Бешиха. Еризипелюїд. Содоку. Сап. Меліюїдоз. Ящур. Доброякісний лімфоретикульоз (феліноз) та інші бартонельози. Токсоплазмоз. Туляремія. Бруцельоз. Лістеріоз. Сибірка. Лептоспіроз.	4
18	Загальні питання ВІЛ-інфекції: етіологія та епідеміологія. Особливості епідеміології ВІЛ-інфекції в Україні. Патогенез та імунопатогенез ВІЛ-інфекції. Стадійність розвитку ВІЛ-інфекції та критерії визначення стадій. Клінічна класифікація ВІЛ-інфекції. Клінічна діагностика ВІЛ-інфекції. Гострий ретровірусний синдром.	4
19	ВІЛ-асоційовані (опортуністичні) інфекції та новоутворення. ВІЛ-асоційовані протозойні інвазії: криптоспоридіоз, ізоспорооз, церебральний токсоплазмоз. СНІД-асоційовані мікози: кандидоз, пневмоцистна пневмонія, криптококоз.	4
20	Діагностика, лікування, профілактика ВІЛ-інфекції. Високоактивна антиретровірусна терапія (ВААРТ). Організація медичної допомоги ВІЛ-інфікованим. Клінічні протоколи лікування ВІЛ-інфекції. Профілактика ВІЛ-інфекції. Основи законодавства з питань ВІЛ/СНІД-у в Україні. Біоетичні та юридичні проблеми ВІЛ-інфекції.	4
21	Герпесвірусні інфекції. Захворювання, викликані вірусами простого герпесу (HSV-1,2). Вітряна віспа та оперізувальний герпес (VZV-інфекція). Захворювання, спричинені вірусом Епштейна-Барр (EBV-інфекція). Інфекційний мононуклеоз. Цитомегаловірусна інфекція (CMV). Захворювання, спричинені герпесвірусами 6, 7, 8 та 9-го типів (HHV-6, 7, 8, 9	4
22	Сепсис. Етіологія, патогенез та імунопатогенез сепсису. Клініка, діагностика, лікування, профілактика. Поняття про хронічний сепсис. Загальні поняття про пріонні інфекції. Куру. Поняття про хронічний сепсис. Скрепі. Коров'ячий сказ. Хвороба Крейцфельдта-Якоба.	4
23	Чума. Холера. Натуральна віспа. Віспа мавп. Холероподібні захворювання, викликані вібрионами не 01 групи. Особливо небезпечні геморагічні гарячки (жовта, Ебола, Марбург, Ласса). Невідкладні заходи при виявленні хворого з підозрою на особливо небезпечну інфекцію. Захисні заходи. Екстрена профілактика. Заключна дезінфекція.	4
24	Організація відділень (палат) інтенсивної терапії в інфекційних стаціонарах для лікування хворих з невідкладними станами. Дегідратаційний шок. Інфекційно-токсичний шок. Анафілактичний шок. Гостра дихальна недостатність. Порушення трахеобронхіальної прохідності. набряк легень. Нейропаралітичне порушення дихання. Церебральна гіпертензія. набряк і набухання головного	4

	мозку. Інтенсивна терапія судомного синдрому. Гостра печінкова недостатність. Гостра ниркова недостатність. Геморагічний синдром (ДВЗ-синдром).	
	Іспит	4
	Всього за змістовий модуль - 3	36
	Всього з дисципліни:	100

5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи

№ п/п	Тема заняття	К-ть год.
	3 семестр	
	Змістовий модуль 1. Організація інфекційної служби. Загальні питання інфекційних хвороб. Основні клінічні симптоми та синдроми при інфекційних хворобах.	
1	Основні етапи розвитку інфектології. Науковий внесок вітчизняних та іноземних вчених у вивчення інфекційних хвороб. Організація інфекційної служби і основні напрями в боротьбі з інфекційними хворобами. Основи законодавства України про охорону здоров'я. Закони України, накази МОЗ та інші нормативні документи, що регулюють роботу інфекційної служби.	2
2	Організація стаціонарної допомоги інфекційним хворим. Структура та режим роботи інфекційного стаціонару. Показання до госпіталізації, правила обстеження і виписки хворих із інфекційного стаціонару. Особливості ведення медичної документації. Організація амбулаторно-поліклінічної допомоги інфекційним хворим. Принципи проведення санітарно-просвітницької роботи та гігієнічного виховання населення.	2
3	Поняття про інфекцію, інфекційний процес, інфекційну хворобу. Закономірності розвитку інфекційного процесу. Імунологія інфекційного процесу. Особливості імунної відповіді при різних інфекціях. Еволюція інфекційних хвороб та структура інфекційних захворювань в теперішній час.	2
4	Уявлення про епідемічний процес, його особливості та ланки. Поточна та заключна дезінфекція. Порядок проведення профілактичних щеплень.	2
5	Принципи діагностики інфекційних хвороб. Семіотика інфекційних хвороб. Основні клінічні синдроми: інтоксикаційний, гепатолієнальний, гострих та хронічних дисфункцій кишечника, респіраторний, менінгеальний, судомний, артралгічний, лімфаденопатії.	2
6	Типи гарячок. Синдром гарячки невідомого походження. Екзантеми та енантеми.	2
7	Принципи лікування інфекційних хвороб. Ускладнення при лікуванні інфекційних хворих; медикаментозна хвороба. Застосування принципів біоетики та доказової медицини в роботі лікаря-інфекціоніста.	2
	Разом	14
	3-4 семестр	
	Змістовий модуль 2. Інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні гепатити. Інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі. Трансмисивні інфекції.	
8	Черевний тиф та паратифи А і В. Шигельози. Ієрсиніоз кишковий та псевдотуберкульоз. Протозойні інвазії кишечника. Амебіаз. Лямбліоз.	2

	Балантидіаз. Трихомоніаз. Кишкові інфекції, викликані умовно-патогенними мікроорганізмами. Ешерихіози. Кампілобактеріоз.	
9	Харчові токсикоінфекції. Ботулізм. Сальмонельоз. Вірусні діареї. Ротавірусна хвороба. Поліомієліт. Ентеровірусні захворювання.	2
10	Гельмінтози. Нематодози: аскаридоз, трихоцефальоз, ентеробіоз, трихінельоз, стронгілоїдоз, анкілостомідоз. Трематодози: опісторхоз, фасціольоз. Цестодози: теніоз, цистицеркоз, теніаринхоз, дифілоботріоз, гіменолепідоз, ехінококоз. Найважливіші тропічні гельмінтози: філяріози, шистосомози.	2
11	Анатомо-фізіологічні особливості печінки і жовчевивідних шляхів. Характер жовтяниць та їх патогенез (печінкова, надпечінкова, підпечінкова). Етіологія печінкової жовтяниці — інфекційна і неінфекційна (вірусні, бактеріальні, протозойні, токсичні, алергічні, аутоімунні). Вірусні гепатити з фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні гепатити з гемоконтактним механізмом передачі. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка, критерії тяжкості, ускладнення вірусних гепатитів. Наслідки вірусних гепатитів. Лабораторна діагностика вірусних гепатитів.	2
12	Диференційна діагностика вірусних гепатитів між собою, з інфекційними та неінфекційними печінковими жовтяницями, з надпечінковими та підпечінковими жовтяницями. Ускладнення вірусних гепатитів. Фульмінантна печінкова енцефалопатія (патогенез, клініка, лікування). Панкреатити, холецистити, дискінезії жовчних шляхів та ін.	2
13	Хронічні вірусні гепатити та цироз печінки; зв'язок вірусних гепатитів з гепатокарциномою. Принципи лікування хворих на гострі та хронічні вірусні гепатити. Профілактика вірусних гепатитів. Організація диспансерного нагляду та лікувально-трудова експертиза хворих на вірусні гепатити.	2
14	Гострі респіраторні вірусні інфекції. Грип. Парагрип. Аденовірусні інфекції. Риновірусні інфекції. Реовірусні інфекції. Респіраторно-синцитіальна інфекція. Коронавірусні інфекції. SARS. MERS-CoV. SARS-CoV-2. Легіонельоз. Респіраторні хламідіози (орнітоз, пневмохламідіоз). Респіраторні мікоплазмози.	2
15	Кір. Краснуха. Епідемічний паротит. Скарлатина. Кашлюк. Паракашлюк. Особливості перебігу "дитячих" крапельних інфекцій у дорослих. Менінгококова інфекція. Дифтерія. Гострі тонзиліти. Пневмококова інфекція та інфекція, спричинена гемофільною паличкою.	2
16	Малярія. Рикетсіози. Епідемічний висипний тиф та хвороба Брілля. Ендемічний (щурячий, блошиний) висипний тиф. Ку-гарячка. Волинська гарячка. Кліщовий пароксизмальний рикетсіоз. Марсельська гарячка. Везикульозний рикетсіоз. Північно-азіатський кліщовий рикетсіоз. Гарячка Цуцугамуші.	2
17	Бореліози. Системний кліщовий бореліоз (хвороба Лайма). Епідемічний поворотний тиф. Ендемічний поворотний тиф. Лейшманіози. Трипаносомози.	2

	Вірусні енцефаліти. Кліщовий енцефаліт. Комариний енцефаліт. Епідемічний летаргічний енцефаліт (Економо).	
18	Геморагічні гарячки. Геморагічна гарячка з нирковим синдромом (ГГНС). Кримська гарячка. Омська гарячка. Гарячка Денге. Флеботомна гарячка. Хвороба Зіка. Гарячка Західного Нілу.	2
	Разом	22
	4 семестр	
	Змістовий модуль 3. Інфекційні хвороби з рановим та інокуляційним механізмом передачі. ВІЛ-інфекція. Інфекції з множинним механізмом передачі. Пріонні інфекції. Загальна характеристика особливо небезпечних інфекційних хвороб. Невідкладні стани та інтенсивна терапія в клініці інфекційних хвороб.	
19	Правець. Сказ. Бешиха. Еризипелоїд. Содоку. Сап. Меліоїдоз. Ящур. Доброякісний лімфоретикульоз (феліноз) та інші бартонельози. Токсоплазмоз. Туляремія. Бруцельоз. Лістеріоз. Сибірка. Лептоспіроз.	2
20	Загальні питання ВІЛ-інфекції: етіологія та епідеміологія. Особливості епідеміології ВІЛ-інфекції в Україні. Патогенез та імунопатогенез ВІЛ-інфекції. Стадійність розвитку ВІЛ-інфекції та критерії визначення стадій. Клінічна класифікація ВІЛ-інфекції. Клінічна діагностика ВІЛ-інфекції. Гострий ретровірусний синдром.	2
21	ВІЛ – асоційовані (опортуністичні) інфекції та новоутворення. ВІЛ-асоційовані протозойні інвазії: криптоспоридіоз, ізоспороз, церебральний токсоплазмоз. ВІЛ-асоційовані мікози: кандидоз, пневмоцистна пневмонія, криптококоз.	2
22	Діагностика, лікування, профілактика ВІЛ-інфекції. Високоактивна антиретровірусна терапія (ВААРТ). Організація медичної допомоги ВІЛ-інфікованим. Клінічні протоколи лікування ВІЛ-інфекції. Профілактика ВІЛ-інфекції. Основи законодавства з питань ВІЛ/СНІД-у в Україні. Біоетичні та юридичні проблеми ВІЛ-інфекції.	2
23	Герпесвірусні інфекції. Захворювання, викликані вірусами простого герпесу (HSV-1,2). Вітряна віспа та оперізувальний герпес (VZV-інфекція). Захворювання, спричинені вірусом Епштейна-Барр (EBV-інфекція). Інфекційний мононуклеоз. Цитомегаловірусна інфекція (CMV). Захворювання, спричинені герпесвірусами 6, 7, 8 та 9-го типів (HHV-6, 7, 8, 9).	2
24	Сепсис. Етіологія, патогенез та імунопатогенез сепсису. Клініка, діагностика, лікування, профілактика. Поняття про хронічний сепсис. Загальні поняття про пріонні інфекції. Куру. Поняття про хронічний сепсис. Скрепі. Коров'ячий сказ. Хвороба Крейцфельда-Якоба.	2
25	Чума. Холера. Натуральна віспа. Віспа мавп. Холероподібні захворювання, викликані вібраціями не 01 групи. Особливо небезпечні геморагічні гарячки	2

	(жовта, Ебола, Марбург, Ласса). Невідкладні заходи при виявленні хворого з підозрою на особливо небезпечну інфекцію. Захисні заходи. Екстрена профілактика. Заключна дезінфекція.	
26	Організація відділень (палат) інтенсивної терапії в інфекційних стаціонарах для лікування хворих з невідкладними станами. Дегідратаційний шок. Інфекційно-токсичний шок. Анафілактичний шок. Гостра дихальна недостатність. Порушення трахеобронхіальної прохідності. набряк легень. Нейропаралітичне порушення дихання.	2
27	Церебральна гіпертензія. набряк і набухання головного мозку. Інтенсивна терапія судомного синдрому. Нейропаралітичне порушення дихання. Гостра печінкова недостатність. Гостра ниркова недостатність. Геморагічний синдром (ДВЗ-синдром).	2
28	Підготовка до іспиту.	6
	Разом	24
	РАЗОМ самостійна робота з дисципліни	60

5.3. Методи навчання

Методи навчання дисципліни «Вибрані питання інфекційних хвороб», які застосовуються викладачами кафедри інфекційних хвороб та епідеміології на практичних заняттях, включають:

1. Активні методів навчання, що забезпечують особистісно-орієнтований підхід і розвиток критичного мислення у аспірантів (лекційні курси, семінари, симуляційні ігри, тренінги, практичні заняття, конференції, он-лайн навчання тощо), а саме:

Словесні методи навчання, зокрема:

- **Пояснення.** Це словесне тлумачення понять, термінів, симптомів, принципів роботи приладів, тощо. Використовують переважно під час викладання нового матеріалу, а також у процесі закріплення, особливо тоді, коли викладач відчуває, що слухачі чогось не зрозуміли. Пояснення часто супроводжується різними засобами унаочнення (відеоматеріали, презентації), спостереженням, дослідами.

- **Інструктаж.** Його застосовують на практичних заняттях, а також під час підготовки до самостійної роботи. За змістом розрізняють *вступний, поточний і підсумковий інструктажі*. Під час *вступного інструктажу* ознайомлюють аспірантів із змістом майбутньої роботи і засобами її виконання, пояснюють правила і послідовність виконання роботи загалом і окремих її частин, прийоми виконання роботи, вказують на можливі помилки; ознайомлюють з правилами

техніки безпеки, організацією робочого місця тощо. *Поточний інструктаж* здійснюють переважно індивідуально у процесі виконання аспірантами роботи. Зміст його залежить від швидкості виконання аспірантами завдань, допущених помилок. *Підсумковий інструктаж* проводиться у формі бесіди за результатами виконаної роботи і передбачає аналіз цих результатів та їх оцінювання.

- **Розповідь.** Це монологічна форма викладання. Застосовують її за необхідності викласти навчальний матеріал системно, послідовно. Елементами розповіді є точний опис, оповідь, логічне обґрунтування фактів. Кожен тип розповіді має забезпечувати виховний ефект навчання, ґрунтуватися на достовірних наукових фактах, акцентувати на основній думці, бути доступним і емоційним, містити висновки і зауваження.

- **Бесіда.** Це метод навчання, за якого викладач за допомогою запитань спонукає аспірантів до відтворення набутих знань, формування самостійних висновків і узагальнень на основі засвоєного матеріалу.

- **Навчальна дискусія.** Дискусія є публічним обговоренням важливого питання і передбачає обмін думками між аспірантами або викладачами і аспірантами. Вона розвиває самостійне мислення, вміння обстоювати власні погляди, аналізувати й аргументувати твердження, критично оцінювати чужі і власні судження. Під час навчальної дискусії обговорюють наукові висновки, додаткові дані. Дискусія спрямована не лише на засвоєння нових знань, а й на створення емоційно насиченої атмосфери, яка б сприяла глибокому проникненню в істину.

Наочні методи навчання:

- **Ілюстрування.** Полягає воно в застосуванні посібників, плакатів, презентацій, схем, фотографій, моделей тощо. Ілюстрації до навчального матеріалу полегшують його сприймання, сприяють формуванню конкретних уявлень, точних понять.

- **Демонстрування.** Цей метод передбачає показ матеріалів у динаміці (використання приладів, дослідів). Викладач зосереджує увагу на основному, допомагає виокремити істотні аспекти предмета, явища, супроводжуючи показ поясненням, розповіддю. Демонструючи моделі, роботу з приладами, слід обов'язково подбати про дотримання правил техніки безпеки.

- **Самостійне спостереження.** Це безпосереднє самостійне сприймання явищ дійсності у процесі навчання. Методика організації будь-якого спостереження передбачає кілька його етапів: інструктаж щодо мети, завдань і методики спостереження; фіксація, відбір, аналіз і узагальнення його результатів.

Виконану роботу слід обов'язково оцінювати. Практичні методи навчання передбачають різні види діяльності здобувачів і викладачів, а також самостійність здобувачів у навчанні. До них належать: вправи, лабораторні і практичні роботи.

- **Вправи.** За своєю суттю вони є багаторазовим повторенням певних дій або видів діяльності з метою їх засвоєння, яке спирається на розуміння і супроводжується свідомим контролем і корегуванням. У навчальному процесі використовують такі види вправ: підготовчі (готують до сприймання нових знань і способів їх застосування на практиці); вступні (сприяють засвоєнню нового матеріалу на основі розрізнення споріднених понять і дій); пробні (перші завдання на застосування щойно засвоєних знань); тренувальні (сприяють формуванню навичок у стандартних умовах: за зразком, інструкцією, завданням); творчі (за змістом і методикою виконання наближаються до реальних життєвих ситуацій); контрольні (переважно навчальні: письмові, графічні, практичні вправи).

- **Практичні роботи.** Як метод навчання вони спрямовані на формування вмінь і навичок, необхідних для роботи в клініці і самоосвіти. Виконання таких робіт допомагає конкретизації знань, розвиває вміння спостерігати і пояснювати сутність явищ.

- **Тренінг** — це форма проблемного навчання, що орієнтована на відпрацювання й закріплення ефективних моделей поведінки, максимально активну участь слухачів (учасників), взаємообмін досвідом та використання ефективної групової взаємодії.

- **Метод кейсів** (англ. Case method, кейс-метод, метод конкретних ситуацій, метод ситуаційного аналізу) – це техніка навчання, що використовує опис реальних клінічних ситуацій. Молоді лікарі повинні досліджувати ситуацію, розібратися в суті проблем, запропонувати можливі рішення і вибрати найкраще з них.

- **Хмарні технології.** При цьому реалізуються певні задачі: отриманні оперативної інформації, миттєва комунікація із колегами (відбувається оптимізація часу навчального процесу), поширення власного досвіду, підвищення кваліфікації, ознайомленні із передовим досвідом викладачів.

- **Сугестивний метод,** застосування якого сприяє усуненню психотравмуючих

факторів (скутості, страху, побоювання можливих помилок, замкнутості, некомунікабельності, труднощів у публічному виступі) шляхом процесу спілкування та обговорення клінічних випадків;

- **Комунікативний метод**, який зорієнтований на організацію адекватного процесу реального спілкування в умовах клініки;

- **Метод програмованого навчання**, насамперед, використовується створенні моделей віртуального пацієнта;

2. Самостійна робота з джерелами інформації у наукових бібліотеках, використання електронних ресурсів; навчання через роботу у навчально-практичних центрах, наукових лабораторіях при виконанні досліджень).

3. Участь аспірантів у конкурсах на отримання наукових стипендій і грантів; їх робота у складі проєктних груп, при виконанні тем, фінансованих із держбюджету.

4. Співпраця із зарубіжними партнерами ІФНМУ (стажування, участь у науково-комунікативних заходах, лекціях, тренінгах).

5. Консультування та керування науковим дослідженням здобувачів, науково-педагогічними працівниками ІФНМУ.

6. Апробація результатів наукових досліджень у ході проведення науково-комунікативних заходів: конференцій, семінарів, «круглих столів», тренінгів тощо.

5.4. Система оцінювання

5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності

Поточний контроль проводиться викладачами під час практичних занять. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотнього зв'язку між науковим керівником та здобувачами наукового ступеня *доктор філософії* в процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією слухачів. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів до виконання конкретної роботи. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування, письмового експрес-контролю, виступів слухачів при обговоренні питань, а також у формі комп'ютерного тестування.

Поточна успішність оцінюється за багатобальною накопичувальною шкалою.

Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну діяльність, – **120** балів, що вираховується шляхом множення максимального позитивного балу «**4**» за одне чотирьохгодинне практичне заняття на кількість практичних занять (**24**) у модулі плюс максимальний бал «**20**» за виконання самостійної позааудиторної роботи плюс максимальний бал «**4**» за виконання індивідуальної роботи.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати здобувач за поточну діяльність, складає **82** бали, що вираховується шляхом множення мінімального позитивного балу «**3**» за одне практичне заняття на кількість чотирьохгодинних практичних занять (**24**) у модулі плюс мінімальний бал «**10**» за виконання самостійної позааудиторної роботи. Індивідуальна робота не є обов'язковою.

Розподіл балів за роботу на практичному занятті

Бали	Характеристика відповіді
4 бали	<p>Здобувач у повному обсязі володіє теоретичним матеріалом та вільно висловлює власні думки і відчуття, може вільно дискутувати на тему заняття, визначає програму особистої пізнавальної діяльності, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особисту позицію щодо них; без допомоги викладача знаходить джерела інформації і використовує одержані відомості відповідно до мети та завдань власної наукової діяльності. Використовує набуті знання і вміння для проведення власного наукового дослідження.</p> <p>Відповідаючи, здобувач не допускає помилок, вірно виконує практичні завдання.</p>
3 бали	<p>Здобувач у повному обсязі володіє теоретичним матеріалом та вільно висловлює власні думки і відчуття, може вільно дискутувати на тему заняття, оцінює основні явища і факти, виявляючи особисту позицію щодо них; без допомоги викладача знаходить основні джерела інформації і використовує одержані відомості відповідно до мети та завдань власної наукової діяльності. Використовує набуті знання і вміння для проведення власного наукового дослідження.</p> <p>Відповідаючи, здобувач допускає до 5-ти незначних помилок у інтерпретації показників без грубих помилок, які самостійно виправляє.</p>
2 бали	<p>Здобувач вільно (самостійно) володіє вивченим обсягом матеріалу, в тому числі і застосовує його на практиці, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу, оцінює окремі нові факти, явища, ідеї. Відповідаючи, здобувач допускає більше 5-ти незначних помилок у інтерпретації показників, або робить одну-дві грубі помилки, які самостійно виправляє.</p>

1 бал	Здобувач володіє матеріалом на початковому рівні, основну частину матеріалу відтворює на репродуктивному рівні, має явні труднощі при відповіді на прямі питання викладача. Відповідаючи, здобувач допускає ряд помилок у інтерпретації показників, допускає три та більше грубих помилок, які виправляє за допомогою навідних питань викладача.
0 балів	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу, яку відтворює на репродуктивному рівні. Пасивно стежить за ходом обговорення тематичних питань, не беручи в ньому участь.

Розподіл балів за виконання самостійної позааудиторної роботи

Бали	Об'єм виконаної роботи
1 бал	Здобувач виконав завдання самостійної позааудиторної роботи у повному об'ємі.
0,5 бали	Здобувач виконав завдання самостійної позааудиторної роботи частково – 50% і більше.
0 балів	Здобувач не виконав завдання самостійної позааудиторної роботи або ж виконав його на 50% і менше.

Розподіл балів за виконання індивідуальної роботи

Бали	Об'єм виконаної роботи
4 бали	Публікація статті за матеріалами власних наукових досліджень фаховому виданні, що входить у наукометричні бази Scopus /Web of Science
3,5 бали	Засвоєння практичних навичок наукової роботи в міжнародних та/чи відомих українських наукових центрах

3 балив	Публікація статті за матеріалами власних наукових досліджень у міжнародному чи фаховому виданні України
2,5 бали	Участь у міжнародній науковій конференції з доповіддю на тему свого наукового дослідження
2 бали	Участь всеукраїнській науковій конференції з доповіддю на тему свого наукового дослідження
1,5 бали	Пройдений англomовний курс на освітніх платформах Coursera, Edx, Prometheus тощо, що відповідають тематиці змістових модулів, наукового дослідження здобувача наукового ступеня чи загалом сприяють розвитку комунікативних навичок здобувача
1 бал	Публікація тез за матеріалами власних наукових досліджень у збірниках науково-практичних конгресів і конференцій
0,5 балів	Грунтовне опрацювання наукової літератури з теми дослідження здобувача наукового ступеню з написанням реферату чи Доповідь на тему свого наукового дослідження на регіональному рівні

Індивідуальна робота не є обов'язковою і виконується добровільно. Бали за індивідуальну наукову роботу нараховуються здобувачеві лише при успішному їх виконанні та захисті. Бали за індивідуальну роботу сумуються, проте максимальний бал не перевищує 4 бали. Бали за індивідуальну наукову роботу додаються до суми балів, набраної слухачем за поточну навчальну діяльність.

5.4.2. Підсумковий контроль знань, його форми та оцінювання

Підсумковий контроль знань аспіранта з дисципліни «Вибрані питання інфекційних хвороб» здійснюється у вигляді іспиту.

Іспит проводиться згідно розкладу сесії, затвердженого ректором ІФНМУ, із зазначенням конкретної дати складання іспиту, яка відведена за межі семестру. Якщо іспит не складено, встановлюються дати перескладання під час канікул, до початку наступного семестру.

Проведення іспиту здійснюється по завершенню вивчення всіх тем дисципліни. До іспиту допускаються аспіранти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та при вивченні дисципліни набрали не меншу за мінімальну кількість балів. Мінімальна кількість балів дорівнює 60-ти та відповідає середньому арифметичному показнику за 4 розділи.

Форма проведення іспиту є стандартизованою та включає: реферативний огляд літератури по темі наукового дослідження аспіранта, контроль теоретичної підготовки (усна відповідь та тестовий контроль).

Технологія проведення іспиту:

I. Реферативний огляд літератури по темі наукового дослідження аспіранта.

Максимальна кількість балів за цей етап іспиту складає 10 балів, мінімальна – 5 балів.

10 балів - аспірант вичерпно, послідовно, грамотно та логічно висвітлив проблему своєї наукової теми;

9 балів - аспірант грамотно й по суті висвітлив проблему своєї наукової теми, допустив деякі неточності у викладі матеріалу;

8 балів – аспірант висвітлив проблему своєї наукової теми, однак не достатньо повно відобразив окремі складові, допустив істотні неточності у викладі матеріалу;

7 балів - аспірант не достатньо висвітлив проблему своєї наукової теми, не відобразив окремі складові;

6 балів – проблема наукової теми представлена поверхнево, допустив істотні неточності у викладі матеріалу;

5 балів – проблема наукової теми представлена фрагментарно, не зазначено обґрунтування потреби в науковому дослідженні, допустив істотні неточності у викладі матеріалу;

4-0 балів – аспірант не висвітлив проблему своєї наукової теми або не підготував реферативний огляд літератури.

II. Контроль теоретичної підготовки (усна відповідь)

При складанні цього етапу іспиту аспірант отримує **5 питань**, кожне з яких оцінюється максимально у **5 балів**. Максимальна кількість балів, яку отримує аспірант становить **25 балів**, мінімальна кількість балів становить **15**.

Критерії оцінювання за кожне питання наступні:

Усне опитування:

5 балів – відповідь аспіранта відповідає вимогам вищої школи. Аспірант, глибоко і досконало засвоїв програмний матеріал; повно, послідовно і логічно його викладає, при цьому аспірант не відчуває труднощів з відповідями на видозмінені питання, показує знання з предмету;

4 бали – питання повністю розкриті, відповідь логічна, доказова, аспірант використовує приклади, відчуває труднощі з відповідями на видозмінені питання;

3 бали – аспірант має знання основного матеріалу, володіє термінологією проте виникають труднощі з відповідями на додаткові питання;

2 бали – аспірант частково засвоїв основний матеріал, допускає помилки в термінології, не наводить логічних, доказових прикладів;

1 бал – аспірант поверхнево засвоїв основний матеріал. Відповідь на питання не послідовна, не логічна. На додаткові питання не відповідає. Допускає суттєві помилки в термінології.

0 балів – аспірант не володіє матеріалом.

III. Тестовий контроль (комп'ютерне тестування)

Комп'ютерне тестування полягає у вирішенні **45 ситуаційних задач**. Кожна правильна відповідь оцінюється у **1 бал**. Тестова частина вважається зарахованою якщо аспірант вірно відповів не менше ніж на **30 питань**. Максимально за цей етап модуля аспірант може набрати **45 балів**, мініимально – **30 балів**.

Оцінка з навчальної дисципліни

Оцінка з навчальної дисципліни вираховується наступним чином: до середнього арифметичного показника за поточну успішність з чотирьох розділів додаються бали за іспит.

Максимальна кількість балів, яку здобувач може набрати з дисципліни – 200 балів, у тому числі максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів, а також максимальна кількість балів за результатами іспиту - 80 балів.

Мінімальна кількість балів з дисципліни становить 110 балів, у тому числі мінімальна поточна навчальна діяльність – 60 та за результатами іспиту – 50 балів.

Технологія оцінювання дисципліни

Конвертація кількості балів з дисципліни в оцінки за шкалою ECTS та за чотирибальною(традиційною) шкалою.

Бали з дисциплін незалежно конвертуються як у шкалу ECTS, так і у чотирибальну шкалу. Бали шкали ECTS у чотирибальну шкалу не конвертуються і навпаки. Аспіранти, які навчаються на одному курсі за однією спеціальністю, на основі кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
«А»	Найкращі 10% аспірантів
«В»	Наступні 25% аспірантів
«С»	Наступні 30% аспірантів
«D»	Наступні 25% аспірантів
«Е»	Наступні 10% аспірантів

Ранжування з присвоєнням оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» проводиться деканатами або іншим структурним підрозділом за рішенням вченої ради навчальним відділом для аспірантів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і **успішно** завершили вивчення дисципліни.

Ранжування аспірантів – громадян іноземних держав рекомендовано за рішенням вченої ради проводити в одному масиві зі аспірантами – громадянами України, які навчаються за тією ж спеціальністю. Аспіранти, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку аспірантів, що ранжуються, навіть після перескладання предмету. Такі аспіранти після перескладання автоматично отримують бал «Е». Оцінки з дисципліни «FX», «F» («2») виставляються аспірантам, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка «FX» виставляється аспірантам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не

зарахований підсумковий контроль. Ця категорія аспірантів має право на перескладання підсумкового контролю за затвердженим графіком (але не пізніше початку наступного семестру).

Повторне складання іспиту дозволяється не більше двох разів. Оцінка «F» виставляється аспірантам, які відвідали усі аудиторні заняття, але не набрали мінімальної кількості балів за поточну навчальну діяльність і не допущені до іспиту. Ця категорія аспірантів має право на повторне вивчення розділу чи предмету в цілому. За дозволом ректора аспірант може підвищити оцінку з дисципліни шляхом перескладання окремих тем розділів. Бали з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму з дисципліни, також конвертуються кафедрою у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями як нижче наведено у наступній таблиці.

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за чотирибальною (національною) шкалою
180–200	Відмінно
160–179	Добре
150–159	Добре
130–149	Задовільно
120–129	Задовільно
Менше 120	Незадовільно

Примітка 1. За рішенням вченої ради ВНЗ може встановити для оцінки «5» критерії 180-200 балів, для оцінки «4» — критерії 150-179 балів.

Примітка 2. При використанні інших багатобальних шкал застосовуються пропорційні критерії.

Примітка 3. Ці критерії також застосовуються при визначенні оцінки ОД за необхідності.

Оцінка ECTS у традиційну чотирибальну шкалу НЕ конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала є **незалежною**.

Багатобальна та чотирибальна шкали характеризують фактичну успішність кожного аспіранта із засвоєння навчальної дисципліни. Шкала ECTS є відносною, порівняльною, рейтинговою, яка встановлює належність аспіранта до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність). Тому оцінка «A» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці

«відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. Як правило, при конвертації з багатобальної шкали межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» за шкалою ECTS не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3».

6. ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Викладання навчальної дисципліни «Вибрані питання інфекційних хвороб» здійснюється нормативним документом ІФНМУ щодо організації освітнього процесу – «Положення про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Івано-Франківському національному медичному університеті» (затверджений на засіданні Вченої ради ІФНМУ, протокол №1 від 29 січня 2019 р.).

Підставами для відрахування здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії є: порушення строків виконання індивідуального навчального плану без поважних причин, передбачених законодавством; власне бажання; переведення до іншого закладу вищої освіти; порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує навчання; порушення вимог Статуту або Правил внутрішнього розпорядку Університету; інші випадки, передбачені законодавством. Ректор Університету відраховує здобувачів вищої освіти за погодженням з Студентським науковим товариством та Товариством молодих вчених Університету.

Здобувач вищої освіти доктора філософії має право на перерву у навчанні у зв'язку з обставинами, які унеможливають виконання освітньо-наукової програми (за станом здоров'я, сімейними обставинами тощо), а також в рамках реалізації права на академічну мобільність (Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 р. № 579) на навчання чи стажування в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав). Рішення щодо надання в такому випадку академічної відпустки приймає Вчена рада Університету.

Перезарахування дисциплін (кредитів, результатів навчання) після стажування в рамках академічної мобільності відбувається у порядку, встановленому Постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 р. № 579 та Вченими радами закладів освіти.

Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється кафедрою, за якою закріплений аспірант та здобувач. Стан готовності дисертації

аспіранта та здобувача до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Аспірант повинен уникати будь-яких порушень академічної доброчесності. Аспірант повинен самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю навчання; посилається на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень, відомостей; дотримуватися норм законодавства про авторське право; надавати достовірну інформацію про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності. Недопустимими є запізнення на практичні заняття, лекції та пропуски без поважних причин; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час опитування чи виконання письмових завдань (якщо це не передбачено умовами завдання). Списування під час контрольних робіт заборонено (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування. Заохочується активність, ініціативність, творчий підхід.

7. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

7.1. Основна

1. Інфекційні хвороби. Під редакцією Голубовської О.А. – Київ, ВСВ «Медицина» 2-ге вид. – 2018. – С. 688.+ 12 с. кольор. вкл., пал. тв.
2. Інфекційні хвороби. Підручник /За редакцією В.П.Малого, М.А. Андрейчина. – Львів: «Магнолія 2006», 2018. – 1370 с.
3. Епідеміологія / О.Я. Пришляк, Б.М. Дикий, Т.О. Нікіфорова, О.П. Бойчук, Т.З. Кобрин. – Івано-Франківськ, 2018. – 187 с.

7.2. Додаткова

1. Андрейчин М.А., Козько В.М., Копча В.С. Шигельоз. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2002. - 262 с.
2. Атлас инфекционных болезней / под ред. В. И. Лучшева, С. Н. Жарова, В. В. Никифорова. — М.: ГЭОТАР-Медиа, 2014. — 224 с.
3. Беренс К., Висоцька О.І., Голубовська О.А., Кузін І.В., Андрійшин Л-О.І., Корчинський М.Ч., Висоцький В.І., Марциновська В.А., Мельник А.М., Шаповал А.Ю., Юр'єва І.А. Сучасні технології організації протидії

- розповсюдженню ВІЛ/СНІДу та наркозалежності: роль первинної медичної допомоги на засадах сімейної медицини.- Київ, КІМ.- 2015.- С.496.
4. Б.М. Дикий, З.М. Митник, О.Я. Пришляк, І.Г. Грижак, О.Є. Кондрин. Практична інфектологія. – Івано-Франківськ: 2010. – 506 с.
 5. Військова епідеміологія з епідеміологією надзвичайних ситуацій: підручник /М. А. Андрейчин, О. Д. Крушельницький, В. С. Копча, І. В. Огороднійчук; за ред. М. А. Андрейчина. – Тернопіль : ТДМУ, 2015. – 320 с.
 6. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. - Київ: „Здоров’я”, 2008 - Т.1. - 854 с.
 7. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. - Київ: „Здоров’я”, 2008 - Т.2. - 656 с.
 8. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. - Київ: „Здоров’я”, 2002. - Т.3. - 902 с.
 9. Избранные вопросы терапии инфекционных болезней / под ред. Лобзина Ю.В. - СПб: «Фолиант», 2005. - 909 с.
 10. Інфекційні хвороби / підручник за ред. О.А. Голубовської. - Київ: ВСВ «Медицина», 2012. - 728 с.
 11. Інфекційні хвороби в загальній практиці та сімейній медицині / За ред. М.А. Андрейчина. - Тернопіль: ТДМУ, 2007. - 500 с.
 12. Інфекційні хвороби /за ред. Тітова М.Б.-Київ: „Вища школа”, 1995.-566 с.
 13. Клінічний протокол антиретровірусної терапії ВІЛ-інфекції у дорослих та підлітків, затверджений наказом МОЗ України від №887 від 22.12.2015.
 14. Клінічний протокол діагностики та лікування опортуністичних інфекцій та загальних симптомів у ВІЛ-інфікованих дорослих та підлітків, затверджений наказом МОЗ України №182 від 13.04.2007.
 15. Клинико-лабораторная диагностика инфекционных болезней: Руководство для врачей. - СПб.: «Фолиант», 2001. -384 с.
 16. Малярія: монографія / Голубовская О.А., Шкурба А.В., Колос Л.А. – К., 2015. – 288 с.
 17. Покровский В. И. Инфекционные болезни и эпидемиология. / В. И. Покровский, С. Г. Пак, Н. И. Брико. – Москва: ГЭОТАР-Медиа, 2016. – 1008 с. – (Учебник).
 18. Руководство по инфекционным болезням / под ред. Лобзина Ю.В. - СПб: „Фолиант”, 2003. - 1036 с.

19. Федорченко С.В. Хроническая HDV-инфекция: монография/Федорченко С.В. – К.,2014.–152 с.
20. Шувалова Е.П. Инфекционные болезни. - Ростов н/Д.: „Феникс”, 2001 - 959с.
21. Ющук Н. Д. Инфекционные болезни: национальное руководство / Н. Д. Ющук, Ю. В. Венгеров. – Москва: ГЭОТАР-Медиа, 2015. – 1056 с.
22. Harrison's Principles of Internal Medicine, 19th Edition, Part 8: Infectious Diseases // Dan Longo Anthony Fauci Dennis Kasper, Stephen Hauser. – 2015.

7.3. Інформаційні ресурси

1. Офіційний сайт МОЗ України – режим доступу: <http://moz.gov.ua/>
2. Офіційний сайт ВООЗ – режим доступу: <http://www.who.int>.
3. Офіційний сайт [Centers for Disease Control and Prevention](https://www.cdc.gov/) <https://www.cdc.gov/>
4. Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України <http://www.mon.gov.ua>, www.osvita.com